

“Майже так скоро, як люди почали лучити ся разом для спільних потреб і цілий, почало ся уживане певних видних предметів, для ознаки — символу — спільного почуття і думки”. —

Encyclopedia Britannica.

Люди загально домагають ся поза абстракцій ними ідеями і прінципами чогось єще більше. Звідси то й зродило ся в них пожадане символів — щось видимого для ока, що рівночасно промовляє до людських змислів. Кождий народ має прапор, що представляє той народ — кожда армія має свою спільну хоругву, яка для жовніра представляє ту армію. Она промовляє до нього серед гуку смертоносних воєнних орудій на полю бою, підбадьорує його в довгих і утяжливих походах і заслонює в нещасливих відворотах.

В давних часах жидівські племена мали кожде власний прапор — на Евфрамовім прапорі, на примір, був бичок; а на прапорі Венямина — вовк. У Греків, Атенці мали на прапорі сову а Тебанці сфінкса.

Прапором Ромулюса була вязанка сїна на дрючку, який представляв простоту народа, так як знова золоті орли давних римських імператорів представляли пиху і драпіжну жорстокість монархів, або так як хрести (Labarum) “християнських” імператорів представляють брехливість і гіпокризію.*)

*) Gibbon — “Rome”.